

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TỪ-BI BÁC-ÁI CÔNG-BÌNH

Thánh Ngôn
Đức Điều Trì Kim Mẫu

Lòng Từ Mẫu...

.....
QUYỂN I
.....

THÁNH GIÁO SƯ TẬP 2022
hai • không • hai • hai

Ebook được làm theo ấn-bản do **CỘNG-ĐỒNG CAO-ĐÀI-GIÁO VIỆT-NAM TẠI CỘNG-HÒA LIÊN-BAN ĐỨC** ấn-tổng 1989. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Chân thành tri ơn Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu Giáo-Lý Đại-Đạo được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 13/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN I

MỤC LỤC

01. **HUẤN-TỪ XUÂN CỦA ĐỨC MẸ**
CHƠN-LÝ ĐÀN (VẠN-QUỐC-TỰ), TUẤT THỜ MÙNG 2 THÁNG GIÊNG, ẤT-TỶ (3/2/65).....9
02. **ĐẠO CỨU ĐỜI**
THÁNH-TỊNH HUỲNH-QUANG-SẮC (CHỢ LỚN), TUẤT THỜI MÙNG 4 THÁNG GIÊNG ẤT-TỶ (5/2/65).....12
03. **MẸ KÊU GỌI TRỞ VỀ VỚI MẸ VÀ DẠY VỀ HỘI LONG HOA**
CHÙA DI-LẠC, TRÚC-LÂM THIÊN-ĐIỆN VĨNH-LONG, NGỌ THỜI MÙNG 6 THÁNG GIÊNG, ẤT-TỶ (7/2/65)..... 20
04. **HÃY NOI GƯƠNG HẠ MÌNH CỦA THÁNH XƯA**
THIÊN-LÝ-ĐÀN, TUẤT THỜI MÙNG 1 THÁNG 4 ẤT-TỶ (1/5/65)..... 28
05. **ĐỨC MẸ TIÊN TRI TẠI BIỂN SẮP TỚI...**
THIÊN-LÝ-ĐÀN, CHÍ-HÒA, TUẤT THỜI RẼM THÁNG 4 ẤT-TỶ (15/5/65)..... 34
06. **THIÊNG-LIÊNG VẤN HỘ-TRỢ**
THIÊN-LÝ-ĐÀN, CHÍ-HÒA, TUẤT THỜI 20 THÁNG 5 ẤT-TỶ (19/6/65).....37
07. **KHÔNG VÌ ĐẠO ĐANG CHIA RẼ, MÀ KHÔNG HOẰNG HÓA NĂM CHÂU**
VẠN-QUỐC-TỰ, SÀI GÒN TUẤT THỜI RẼM THÁNG 6 ẤT-TỶ (13/7/65).....39
08. **HUẤN-TỪ ĐỨC MẸ TRUNG-THU: PHẢI CẦN TU HỌC VÀ THỰC-HÀNH CHƠN-LÝ**
VẠN-QUỐC-TỰ, SÀI GÒN, NGỌ THỜI RẼM THÁNG 8 ẤT-TỶ (10/9/65).....43

GIỚI THIỆU

EBOOK DẠNG PDF “**THÁNH NGÔN ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU – LÒNG TỪ MẪU**” LÀ KẾT TẬP TỔNG hợp các bài Huấn Từ giảng dạy Đạo lý của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu Vô-Cực Đại Từ-Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau do Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức ấn hành, mà chúng tôi may duyên có được. Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Để thuận tiện trong việc gửi điện thư (email), phổ biến trên website, hay in ấn bởi dùng các máy in cá nhân nên chúng tôi chia ebook ra làm 7 tập, từ **I** đến **VII** và được phổ biến trên website ghi ở cuối trang dưới đây.

Chúng tôi nhận biết, dầu đã cẩn thận trong khi đánh máy cùng đọc đi đọc lại để sửa chữa sai lầm, rất có thể vẫn còn một vài sai sót, khiếm khuyết mà chúng tôi chưa phát hiện, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem thấy được những sơ sót, lỗi lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,

California, 13/04/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

01. HUẤN-TỪ XUÂN CỦA ĐỨC MẸ

CHƠN-LÝ ĐÀN (VẠN-QUỐC-TỰ), Tuất thờ Mừng 2 tháng Giêng,
Ất-Tỵ (3/2/65)

ĐIỀU-TRÌ KIM-MÃU, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Xuân này có phải về Xuân xưa,
Sao cảnh tang thương vẫn mịt mờ!
Đại-Đạo hoàng dương nơi cõi Việt,
Cứu con qua khỏi nạn chiêu trưạ.*

Hỡi các con! Đã bốn mươi Xuân chẵn, các con đem lại những kết quả gì để hôm nay làm quà Xuân dâng cho Mẹ?

Ôi! Mẹ nhìn thấy các con, không khỏi ngậm ngùi thay số kiếp tàn linh đang đắm chìm trong mọi bề khổ sở của trần gian, mà con Mẹ cùng trong cảnh ấy. Nhưng các con còn được yên lành bên gối Mẹ để nghe lời giáo-huấn, để giúp Đạo cứu đời, tu công lập vị, hầu tìm một tương lai huy-hoàng vững chắc. Rồi con có nhìn lại bao nhiêu nhơn loại còn đang mơ giấc vinh quang, mơ vòng trần lụy, để thương hại chẳng? Mẹ miễn lễ, các con an tọa.

Xuân Ất-Tỵ, tình mẫu tử nặng oằn. Mẹ không nỡ nhìn con trong cảnh điêu linh thảm khốc, mới vào nơi Chính-Bệ, thỉnh sắc khai Xuân, cho các con đều được hưởng chút hồng ân, vượt qua bớt nỗi hãi hùng kinh cụ. Nếu các con nhìn thấy những đau khổ của nhơn sanh, thì đối với sự cực nhọc trong mấy ngày Xuân, ắt hẳn không mảy-may cân xứng.

Hỡi các con! Khi Phổ-Thông Giáo-Lý ra đời, các con đều có bốn phận. Từ đây các con phải để thì giờ xem kinh, học điển luật, hầu lo cho Giáo-Lý Đạo ngày mai.

THI BÀI

*Tình Mẫu-Tử sâu như biển cả,
Kiếp tàn linh đày đọa trần gian,
Mẹ nhìn dòng lệ ngập tràn,
Biết làm sao được cứu an muôn loài.*

*Luật Tạo-Hóa sắp bày trị thế,
Cân công bình sẵn để phân minh,
Nặng lòng mình biết với mình,
Hỡi con! Con có tánh linh chẳng là.*

*Tánh linh ấy Mẹ Già ban bố,
Vì ngôi xưa là chỗ tao-phùng,
Vì con tham luyến trần hồng,
Lạc loài đường lối, đau lòng Từ-Tôn.*

*Nay cơ hội vẫn còn cứu cánh,
Gặp dịp này con lãnh công trình,
Đừng quen những thói thường tình,
Nuôi thân, dưỡng xác, hồn linh nặng nề.*

*Giáo-lý Đạo đem về nhân loại,
Đức háo sanh phúc tải vô biên,
Nếu con là bực Nhân Nguyên,
Sớm lo liệu để được yên những ngày.*

*Dầu cực khổ, chớ nài, chớ nệ,
Gặp gian lao, đừng trễ, đừng chầy,
Làm cho rạng tiếng Cao-Đài,
Thân con mới đặng có ngày an vui.*

Năm Ất-Tỵ gặp hồi biến chuyển,
 Khấp nhơn loài đều diễn tang thương,
 Để xoay vần lại lập trường,
 Đứng theo vận số trên đường Thiên cơ...
 Khuyên tất cả sớm chiều tu niệm,
 Khuyên cần lo kiểm điểm đạo tâm,
 Rủi ra một chút lỗi-lầm,
 Sa chơn trái bước ngàn năm đọa đày.
 Thương con giáng đàn này nhắc nhở,
 Dẫn dò con cho đỡ nhớ nhung.
 Mong sao con cái trùng phùng,
 Mới yên lòng Mẹ Diêu-Cung phán hồi.

Mẹ ban ơn lành các con:

Ban ơn tất cả con hiền,
 Đàn Xuân vừa dứt, Cung Thiên Mẹ về.

► **TOÁT-YẾU:** Lời dạy của đức Mẹ. Vì thấy con trẻ bị đày đọa khổ sở ở thế-gian bởi tham luyến hồng trần. Đức Mẹ ngập tràn giòng lệ xót thương, nên giáng đàn nhắc nhở;

Khuyên tất cả sớm chiều tu luyện,
 Khuyên cần lo kiểm-điểm đạo tâm,
 Rủi ra một chút lỗi-lầm,
 Sa chơn trái bước ngàn năm đọa đày.

Và mong sao con cái trùng-phùng với Mẹ nơi Diêu-Cung, Đức Mẹ mới yên lòng.

Mẹ khuyên hãy nhìn thấy những thống khổ của nhơn sanh trong khi các con được an-ổn gần-gũi nghe Mẹ dạy dỗ mà coi sự công quả cực nhọc trong các buổi đi lập đàn cơ Xuân các nơi, thì thấy không thấm thía vào đâu.

Riêng Mẹ dạy các nhơn viên Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý phải để thì giờ xem kinh, học điển-luật, hầu lo truyền bá Giáo-Lý Đạo ngày mai.

02. ĐẠO CỨU ĐỜI

THÁNH-TỊNH HUỲNH-QUANG-SẮC (CHỢ LỚN), Tuất thời
Mùng 4 tháng Giêng Ất-Tỵ (5/2/65)

MẸ LINH-HỒN CÁC CON NAM NỮ, MẸ MỪNG CÁC
CON ĐẰNG ĐẰNG.

THI

*Vô-vi con muốn Mẹ soi đường,
Cực-lạc mong về chốn cứu bang,
Từ bỏ tư tâm cùng bản ngã,
Tôn thờ Đại-Đạo kịp lần sang.*

Mẹ miễn lễ, các con an tọa nghe lời Mẹ dạy. Các con ôi!

THI

*Mẹ đến đàn Xuân với các con,
Đương cơn chiến họa nạn tai còn,
Tiên y phủ lấy thân phạm tục,
Đem Đạo ra mà cứu nước non.*

THI

*Nước non chẳng phải góc nầy thôi,
Mà khắp Năm Châu cũng rồi bởi,
Khéo, vụng do tay người sắp xếp,
Đạo yên nước trị thuận cơ Trời.*

Hỡi các con! Mẹ đến với các con trong mùa Xuân Ất-Tỵ để an-ủi vỗ-về các con suốt trong một năm qua đây khổ lụy. Dầu các con không dám thỉnh cầu, nhưng

vì nguyên căn đương giữa thời hiện tại, Mẹ thấy cần kêu gọi các con sớm biết sứ mạng của mình, cùng sớm tránh những hố sâu vực thẳm đương ở trước mắt các con. Mẹ không nở ngồi yên nơi Diêu Điện mà nhìn con cái của Mẹ sắp phải đương đầu với thế cuộc điêu tàn Mẹ nhận thấy các con đã biết chọn nhiệm vụ của mình trên phương diện đạo đức, cứu đời, vì vậy nên Mẹ cho chuyển lệnh nơi Huỳnh-Quang-Sắc để dạy con mấy lời:

Con ôi! Đời đương giữa hồi tai ương dồn-dập, lòng người cũng như lòng Đạo các con, hoang mang, xáo trộn. Đời thì như phong ba bão táp, biết bao chạm bẩy đang chờ chực các con. Tiếc thương vì các con đã mang một thân phận cát đằng, một vóc-dáng liễu-mai, đang đối đầu với những hải-hùng do kết quả của chiến tranh khốc liệt. Vì vậy nên Mẹ nhắc các con:

“Hảo Nam Bang, hảo Nam Bang”
“Tiểu quốc tảo khai hội Niết-Bàn”

Các con may được điểm phúc sanh làm người, đã là con của Thầy Mẹ, tín-đồ của Đại-Đạo, Thiên-sứ của nhơn sanh; thế nên các con cần nhận thức rõ-rệt sứ-mạng của mình. Các con muốn tự cứu, cứu đời ư? Các con muốn lập nhiều công đức với nhơn sanh hầu sớm trở về dâng lên Thầy Mẹ ư? Tốt lắm, nhưng phải làm sao và phải làm gì hồi các con?

Các con nhìn chung quanh các con... Ôi! Biết bao là thảm trạng, biết bao những tâm hồn cô đơn non nớt yếu ớt, đói lạnh, đầu đànng, xó chợ, không nhà, thiếu áo, hụt cơm, thiếu bao sự an ủi vỗ-về của những bực từ ái ra công cứu trợ. Họ đang chờ những bàn tay dịu hiền, những tấm lòng từ ái của các con. Việc làm đã và sẽ đòi

hỏi năng lực, phương tiện cùng tinh thần vĩ đại, không phải một con làm nên, cần phải có sự hợp quần. Vì vậy giờ này Mẹ đến đây với các con, trước là sưởi ấm cảnh vật, lòng người trong thời gian qua, chìm lạnh với thời gian, sau nữa vạch một con đường rõ-rệt để các con nhận thấy và lãnh lấy trách nhiệm của mình.

Các con là Chơn-Linh đã giác ngộ sớm, các con phải nhận thức đâu là chánh-tín đâu là mê-đồ, đâu là nhân nghĩa, đâu là cạm bẫy, nào là danh vị hảo-huyền, toàn là những cái giả tạm, đâu là hạnh phúc! Các con hãy nhìn với thực tại mà các con đang hưởng thụ. Hạnh phúc ở đâu hỡi các con? Không phải từ cõi vô-hình rút xuống, không phải tự nhiên Thấy Mẹ ban cho, không ở chốn điện ngọc đài son, nhà cao cửa rộng, gối bạc, giường ngà, mà chính hạnh phúc ở tự lòng con cùng công đức của con đem lại đời con những gì lạc thú, siêu nhiên, tâm hồn thanh thoát.

Các con lo cho đời, cho chúng sanh nhân quần, xã hội, đem lại nguồn an ủi tinh thần cho họ, đem lại sự cơm no, áo ấm, nhà ở, trường học, bệnh viện v.v... Đó là nguồn hạnh phúc cho họ, mà chính là hạnh phúc của các con đó, vẫn vĩnh cửu trường tồn, mưa không lụt, nắng không phai, trộm không cắp, cướp không giựt, lửa không cháy, phong ba bão táp không hề hấn gì. Vậy đó các con. Nếu các con đánh rơi hạnh phúc thực tại đó tức là chính đời con sẽ sống trong toàn là những cơ hồ giả dối, tạm bợ, sa đọa, luân hồi...

Giờ này, Mẹ gọi lại bốn chữ: “*Nữ Chung Hòa Phái*” danh từ đã lùi theo quá khứ, bị phủ mờ dưới thời gian gió bụi...

Giờ đây các con hãy tha thứ cho nhau, xóa bỏ tất cả

những lỗi lầm hoặc vô tình hay hữu ý. Sang năm mới những gì dĩ-vãng hãy trả về cho dĩ vãng. Nên bắt tay nhau nhìn nhau, thông cảm nhau, kết hợp lại thành một khối, một lực lượng tinh thần vững chắc, rồi kế tiếp sẽ bắt tay vào việc chấn chỉnh, xây đắp kiến thiết lại những tu viện, phước thiện, Đạo-đức Học-đường, những nơi Chùa, Thất đã bị chiến tranh tàn phá, gây lại niềm tin tưởng cho đạo hữu của các con, cho nhân thế chứng minh việc làm cụ thể là “**Đạo Cứu Đời**”. Lúc bây giờ các con mới có thể không ngại ngại e-thẹn mà hô to bốn chữ “**Đại-Đạo cứu thế**”.

Các con hãy hợp quần rồi tùy khả năng soạn thảo nội qui, chương trình cùng phương pháp thực hành, để duyệt sau này. Mẹ sẽ đến một lần nữa với các con. Có như vậy, các con mới hành diện, khoan-khoái tâm trung việc làm rất thích hợp với tâm hồn từ ái nữ giới các con. Dựa vào đó, các con mới có công quả đủ đầy và đem về dâng lên cho Thầy Mẹ. Con ôi!

THI

*Xây dựng đi con, vững móng nền,
Cho đoàn nữ giới khởi chông-chênh,
Lái lèo sẵn có nơi tay Mẹ,
Vượt bể độ đời rạng tuổi tên.*

THI BÀI

*Tuổi tên đã ngàn xưa ghi để,
Phật, Thánh, Tiên, hồ dễ mấy ai,
Nhớ chẳng lời trước dạy bà,
Chùng nào đất đổi Trời thay sẽ tường.*

Phật, Tiên, Thánh hồng trần chuyển kiếp,
Độ nhơn loài qua nhịp trầm luân,
Rồi ai, ai đó Nguyên Nhân,
Ai là Tiên, Phật, Thánh, Thần hỡi con!
Có phải chẳng giữ tròn phẩm hạnh,
Đạo luân thường đẹp cảnh gia phong,
Gìn câu tứ đức, tam tông,
Đó là Thánh-nữ Lạc-Hồng Nam Bang.
Nghĩa cúc-dục ân thâm mang nặng,
Nợ áo cơm dành sẵn cao-dày,
Gánh gông gái cũng như trai,
Liều thân cứu quốc nên vai Nữ-Thần.
Sanh cõi tục nhưng tâm thoát tục,
Lạc chợ đời không chút luyến đời,
Thuyền từ bể hoạn dòng khơi,
Tu tâm luyện tánh về nơi Đảo-Bồng.
Cội phiền não trở bông Cực-Lạc,
Nguồn thất-tình Bồ-Tát hiện thân,
Không tư dục, chẳng tham sân,
Liên Đài chứng quả kể gần Lôi-Ấm.
Phật, Tiên, Thánh cũng phạm như trẻ,
Cũng linh hồn nhục thể như nhau,
Có gì đâu! Con tìm đâu?
Cho loài tà-mị cơ cầu rủ ren,
Đạo-lý vốn là đèn đêm tối,
Đức nhân là nguồn cội vi nhân,
Là Tiên, Phật, là Thánh, Thần,
Là giếng trị quốc an dân thái bình.

Đêm Xuân Mẹ gọi tình mẫu tử,
 Mẹn Huỳnh Quang nung đỡ con hiền,
 Tinh thần con hãy kết liên,
 Sơ tam giờ Tuất niên niên thi hành.

Thời biến loạn cam đành nhiệm vụ,
 Cảnh gian-nguy cần đủ tinh thần,
 Mau mau kết chặt tình thân,
 Nhịp cầu nối tiếp vẹn phần nữ lưu.

Con đừng vọng ngoài câu đạo-lý,
 Con đừng ham danh vị hảo huyền,
 Đừng nghe tranh chấp thêm phiền,
 Và đừng tạt đổ tài hiền rẽ chia,

Từ-bi dẫn con về đạo lý,
 Bác-ái dành ngôi vị tối cao,
 Nhẫn kiên thêm đẹp sắc màu,
 Tình thương cao cả phong trào gây nên.

Thuyền Đại-Đạo chông chênh sóng gió,
 Nữ giới ôi! Con có đau lòng!
 Làm sao cứu lấy non sông,
 Làm sao vớt được muôn dòng sanh linh.

Mẹ nhờ con hy sinh mọi lẽ,
 Tinh thần con chặt chẽ kết liên,
 Khoan dung đức độ nữ hiền,
 Kiên hùng cương quyết vượt thuyền ra khơi.

Vớt những kẻ chơi vơi vì Đạo,
 Vớt những người điên đảo vì đời,
 Đem về đường lối Đạo Trời,
 Thực hành chánh tín độ đời tế nhân,

*Năm, tháng, ngày, lần lần mất dạng,
Kiếp sinh tồn định hạn bao lâu,
Tơ kia rút ruột con tâm,
Con ôi! Cố nhớ, nhớ làm cho nên.*

THI

*Cho nên chúc vụ nữ liên đoàn,
Khỏi hổ hồng quân cõi Việt-Bang,
Đời Đạo chỉ cần trong một lúc,
Thái-bình trần tục ấy Thiên-Đàng.*

THI

*Diệu Điện Mẹ về tạm biệt con,
Trì tâm tu sửa méo ra tròn,
Kim ngôn chạm dạ hành cho đúng,
Mẫu tử tương phùng chốn cõi son.*

Mẹ ban ơn lành các con đấng đấng. Mẹ hồi Diệu Điện.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ dạy: Các con là con của Thầy Mẹ, tín đồ của Đại-Đạo, Thiên-sứ của nhơn-sanh, cần phải ý-thức sứ-mạng của mình đối với nhơn-sanh đang khổ sở, đói khác, lạnh-lẽo, thiếu áo, thiếu cơm, không nhà ở vất-vưởng đầu làng xó chợ, yếu ớt cô đơn... mà hợp quần đoàn kết nhau lại để cứu trợ, đem lại nguồn an-ủi về tinh thần lẫn vật-chất, đem lại cơm no áo ấm, nhà ở, trường học, bệnh viện v. v... **Đó là nguồn hạnh phúc cho họ mà cũng chính là hạnh phúc của các con đó, đem lại cho đời con tâm hồn thanh thoát, lạc thú siêu nhiên.** Đó là hạnh phúc chân chính, vĩnh cửu trường tồn, chớ không phải chốn điện ngọc đài son, nhà cao cửa rộng...

Để chứng minh là ĐẠO CỨU ĐỜI, là ĐẠI-ĐẠO CỨU THẾ.

Đức Mẹ nhắc lại bốn chữ NỮ-CHUNG-HÒA PHÁI, trước kia đã phai mờ, bây giờ các con Nữ-phái hãy bắt tay nhau lại, tha

thứ khoan-dung bỏ qua những sai lầm cũ mà kết hợp lại thành một khối, một lực-lượng để thực hiện những điều Mẹ vừa nhắc ở trên. Đừng tạt đổ tranh chấp nhau cho thêm phiền, mà hãy dụng đức Từ-bi, Bác-ái, Nhẫn-kiên, mà cương quyết kiêu hùng vượt thuyền ra khơi.

**03. MẸ KÊU GỌI TRỞ VỀ VỚI MẸ
VÀ DẠY VỀ HỘI LONG HOA**

CHÙA DI-LẠC, Trúc-Lâm Thiên-Điện Vĩnh-Long, Ngọ thời
Mùng 6 tháng Giêng, Ất-Tỵ (7/2/65)

THI

*Vô-vi Đại-Đạo định Càn-Khôn,
Cực-Lạc là nơi sống vĩnh tồn,
Tử-ái nặng lòng cơn loạn-lạc,
Tôn-ty nhẹ bước buổi hoàng hôn.
Kim-Loan nhớ trẻ vòng siêu đọa,
Bàn-điện thương con cảnh vịnh cồn,
Phật, Thánh, Thần, Tiên đều giáng thế,
Mẫu diu con trẻ dạy nên khôn.*

Nhân tiết Xuân về, Mẹ đến với các con trong thời
đất nước còn đao-binh chiến-loạn, để sưởi ấm lòng con,
vỗ-về các trẻ đỡ khỏi hồi tang thương chốn-chốn. Hỡi
con ôi! Hỡi tà linh!

THI

*Hỡi tà linh ôi! Hỡi tà linh!
Có nhớ quê xưa chốn Ngọc-Đình;
Quày gót mau về nơi cựu vị,
Thôi đừng dan-dúu kiếp phù sinh.*

ĐỘNG-ĐÌNH NGÂM-KHÚC

*Phù-sinh bá tuế đa như mộng,
Thế cuộc nhứt trường khán tợ vô,
Dẫn thân trong nẻo hoạn-đồ,
Chim lồng ai biết, cá hồ ai hay!*

Số kiếp đọa đày,
Nhơn-sanh đọa-đày,
Họa-phúc trả vay,
Lòng Mẹ thăm thay!
Hỡi ai có trí có tài,
Vẫy-vùng thân-thế ra ngoài trầm-luân.
Muội tánh thị ứng lưu dục hải,
Minh tâm hề giải-thoát mê-đồ,
Muốn về đến cảnh Hư-Vô,
Trường Tiên nẻo Phật ra vô cõi Trời.
Nay con xuống giữa thời Ngươn-Hạ,
Gặp Đạo Vàng ân-xá kỳ ba,
Kìa con ngôi vị Chưởng-Tòa,
Sẵn dành con trẻ khi xa tục-trần.
Giáng đàn ngày Xuân,
Đề khúc thơ Xuân,
Cho con vui mừng,
Quên hết gian truân,
Con ôi! Giữ vững tinh thần,
Trau-giồi đạo hạnh, kể gần Phật Tiên.
Phật tức Tâm, Tâm hiền tức Phật,
Phàm tánh do tánh xuất phi phàm,
Muốn tìm cho gặp Lão ĐAM,
Non Bồng nước nhược phải am lối vào.
Đạo-lý tối cao,
Vô thượng chí cao,
Không biệt sắc màu,
Và thương yêu nhau,
Tìm lên chín cõi Thiên-Tào,

*Thoát vòng trần lụy bước vào Ngọc-Kinh.
Đàn Xuân Mẹ để chút tình,
Cho con trẻ hiểu phận mình mà tu.*

Các con nhớ lời Mẹ dặn mà thi hành cho đúng rồi
sẽ thấy diệu-huyền ứng hiện.

THI

*Mẹ biết nói gì với các con!
Giữa khi non nước họa-tai còn,
Tinh-thần tự-tín dường như hết,
Thân-thể phù sinh tựa mỗi mòn.*

BÀI

*Hỡi con trẻ Cung Sơn có nhớ,
Chốn Diêu-Cung trẻ nữ quên sao?
Dẫu khi mang sứ mạng vào,
Dẫu khi bị đọa trần-lao đền bù,
Thì cũng nhớ mùa Thu năm ấy,
Mẹ dặn dò con hãy ghi lòng,
Vào đời độ chúng lập công,
Rồi quày trở lại hiệp cùng Mẹ con.
Dẫu thân tục mắt còn, giàu có,
Dẫu xác phàm sướng khổ vui buồn,
Nhẫn-kiên chịu đựng qua truông,
Mót bòn công quả vai tuồng nhưn-sanh.
Thì phải nhớ căn lành trở lại,
Thì phải gìn nhưn-ngãi âu lo,
Xả thân làm Bát-Nhã đồ,
Độ đời nào xá cam-go bụi trần.*

Con có nhớ non nhân nước trí,
Mẹ thường thường thủ-thỉ dặn dò,
Nguyên căn há dễ cơ hồ,
Vô-vi trở lại Hà-Đồ đời chân.

Nhưng khi con vào trần tục lụy,
Rồi buông theo chẳng nghĩ, chẳng suy,
Vào đời mê cái hữu-vi,
Lần theo mãi-mãi chẳng khi nào rời.

Luật tiến-thoái con ôi có biết,
Nghịch luân-hồi càng siết càng căng,
Bánh xe luân chuyển dặm ngàn,
Xuống lên mãi-mãi con đang tử sanh.

Ngàn muôn kiếp loanh-quanh trần-cấu,
Như kiến bò miệng chậu khôn ra,
Nào là chủng-tộc quốc-gia,
Nào con vợ đẹp, cửa nhà sinh tươi.

Nào lạc thú vui cười danh lợi,
Nào hơn thua khi tới, khi lui,
Nào ngon-ngọt, nào béo bùi,
Thập tam lấp lũng mãi vui thân con.

Nào có biết mất còn thế sự,
Nào có tường lành dữ nghiệp duyên,
Dây oan trói buộc triền-miên,
Trong vòng nhân-quả dây chuyển xuống lên.

Con hồi con! Xây nền đạo hạnh,
Con hồi con! Tu tánh, tu công,
Đừng mê-luyến hẳn hồng-trần,
Nương đời mà biết lập công trở về.

Sớm tránh khỏi sông mê bể khổ,
Tâm thuyền từ Mẹ độ các con,
Tu đi, méo sửa ra tròn,
Tu đi cho nhẹ linh hồn của con.

Đó là giữ vẹn tròn lời Mẹ,
Tình Mẫu-tử cặn-kẻ phân qua,
Đệ-huynh giữ được chữ Hòa,
Dắt dìu nhau chốn ta-bà tu công.

NGÂM

Con mong đến Hội Hoa-Long,
Để xem thế sự quay mòng đổi thay,
Hỏi con! Con có phúc dày,
Để hầu chịu đựng những ngày đổi thay.
Đất Trời rung chuyển Núi bay,
Bao nhiêu đêm tối chẳng ngày con ôi!
Giữa cơn hỗn-độn rối bời,
Biết đâu Ma-quí đất Trời Phật Tiên,
Nếu con thiếu đức vô-duyên,
Đừng mong tồn-tại ở yên cõi này.
Phật Tiên xác đổi hồn thay,
Lập đời Thượng-đức, lập ngày Thuấn, Nghiêu.
Lọc-lừa sàng-sảy tiêu điều,
Là ngày dữ ít lành nhiều đó con.
Để con sống hưởng vương tròn,
Một đời hạnh-phúc nước non diu hiền.
Khỏi cơn Đồi Đạo đảo-điên rối cuộn.
Con ôi! Hễ lãnh vai tuồng,
Độ đời nào nệ vui buồn thế gian.

*Kiên tâm bền chí bền gan,
Luyện-phanh tâm nội minh-quang tháng ngày.*

THI

*Tháng ngày bền chí với bền công,
Khảo-thí gian lao chớ nản lòng,
Việc khó cố làm nên giá bữu,
Kiếp người sứ mạng phải cho xong.*

THI

*Cho xong mới trở lại ngôi xưa,
Trần-cấu dặn lòng chớ thích ưa,
Nghịệp quả rán lo mau trả hết,
Tập lần thanh-nhã muối cùng dưa.*

TẢN-VĂN: – Nơi đây là một nơi xây đắp bởi một Nguyên Nhân từ trước, vì nhơn-tình thể-thái đành lánh mặt ẩn thân.

Hỡi các con! Đó là một khuyết-điểm lớn của người hành đạo. Nay Mẹ thỉnh sắc khai Xuân là để dành lại ân huệ cho các con cùng toàn cả các con ở địa-phương hầu đem lại tình thương yêu để lo cho tiền-đồ Đại-Đạo.

Thế-gian là một trường huấn-luyện các cấp Phật, Tiên, Thánh, Thần, mà tất cả nhơn loại đều là thí sinh và các Tòa-Thánh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh-Đường, Chùa, Am, đều là các lớp học và Cơ-quan bảo trợ tinh thần. Nếu một ai muốn tự hy-sinh ở mục-đích cao cả này, thì phải hoàn-toàn có một tâm linh của Thượng-Đế phát ban, với một nguồn thương yêu cũng như sinh lực, mới thấy rõ sự tối cao nhiệm-mầu trong cơ Đạo và không phí uổng công-trình đã cực nhọc từ xác thịt lẫn tinh-thần. Mẹ giải thích đây là muốn các con được toàn

thiện, toàn mỹ, khỏi ngày hối hận ở chỗ suy vong.

Nơi đây, Mẹ rất vui là nhìn thấy biết bao điểm hồng quang chói-lọi, Nguyên-Nhân xuất tánh phi-phạm. Nếu kẻ hướng đạo nào dẫn-dắt sai đường lạc-lối thì phải chịu luật Thiên-Điều trọng tội.

Mẹ đã dạy toàn hết các con và thi hành trách nhiệm với con đường Đạo. Đến Xuân sang Mẹ sẽ tùy cơ duyên mà điểm công. Thôi các con đàn tiền hãy chung hợp vui-vẻ mà đón tiếp ân-huệ Mẹ sẵn dành. Mẹ ban ơn lành toàn tất. Mẹ hồi Cung.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ kêu gọi các con hãy nhớ lại quê xưa vị cũ của mình ở chốn Ngọc-Đình mà mau quày gót trở về. Thấy con trẻ mãi dẫn thân đọa đày trong kiếp cá hổ, chim lồng, Mẹ đến ngày XUÂN để vỗ-về, sưởi ấm lòng con cho đỡ khổ và khuyên hãy vẫy vùng thoát ra khỏi cảnh trầm luân bằng cách trau-giỏi đạo hạnh, diệt trừ phàm tánh để kể gần Phật Tiên.

*Mẹ dặn dò con hãy ghi lòng,
Vào đời độ chúng lập công,
Rồi quày trở lại hiệp cùng Mẹ con,*

Mẹ luôn luôn kêu gọi với chơn tình thâm thiết đậm đà:

*Con hồi con! Xây nên đạo hạnh,
Con hồi con! Tu tánh lập công,
Đừng mê luyến hẳn hồng trần,
Nường đời mà biết lập công trở về.*

và khuyên hãy:

*Tu đi méo sửa ra tròn,
Tu đi cho nhẹ linh hồn của con,
Đó là giữ vẹn tròn lời Mẹ,
Tình Mẫu-tử cận kề phân qua,
Đệ huynh giữ được chữ HÒA,
Dắt dìu nhau chốn ta-bà tu công.*

Mẹ cũng có dạy về HỘI LONG-HOA mà mọi người đều trông đợi. Mẹ cho biết là chừng đó thì đất Trời thế sự sẽ đổi thay, sẽ rung chuyển, chẳng có ngày, chỉ có đêm tối, nếu các con thiếu đức khó ở yên cõi này:

*Phật Tiên xác đổi hồn thay,
Lập đời Thượng-đức, lập ngày Thuần, Nghiêu.
Lọc lừa sàng-sảy tiêu-điều,
Là ngày dữ ít, lành nhiều đó con!
Để con sống hưởng vương tròn,
Một đời hạnh-phúc nước non dịu hiền.
Khỏi còn chinh chiến liên miên,
Khỏi còn đời Đạo đảo-điên rồi bời.*

Phần tán văn sau: Đức Mẹ lại dạy thêm: **Thế gian là trường học để huấn luyện nhưn loại để trở nên hàng Thần, Thánh, Tiên, Phật và các Tòa-Thánh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh-Đường cũng như những Chùa, Am tự là những lớp học để bảo trợ tinh thần. Nếu các hàng hướng đạo dẫn dắt sai đường lạc lối thì chịu trừng phạt theo luật Thiên-Điều trọng tội.**

04. HÃY NOI GƯƠNG HẠ MÌNH CỦA THÁNH XƯA

THIÊN-LÝ-ĐÀN, Tuất thời Mừng 1 tháng 4 Ất-Tý (1/5/65)

THI

*Điều-Trì Kim-Mẫu Mẹ lai cơ,
Vô-Cực Từ-Tôn gọi trẻ khờ,
Hợp sức chống chèo thoàn Đại-Đạo,
Hầu đưa khách tục khỏi bơ-vơ.*

MẸ LINH HỒN CÁC CON. MẸ MỪNG CÁC CON LỮNG
PHÁI MẸ CHO PHÉP CÁC CON AN TỌA NGHE MẸ
dạy:

Các con ôi! Cơ-Quan là một bộ máy, trong đó gồm cả trục xoay, bánh trón, dây chuyền, các bánh phụ tùng, những con ốc nhỏ và nhiên liệu, huột liệu v.v...

Bộ máy chạy điều hòa, không nhứt thiết chỉ nhờ một phụ tùng, mà phải nhờ toàn thể bộ phận liên đới. Không một biển cả nào mà chẳng nhờ những sông nhỏ, rạch con, suối cạn. Không một việc làm nào trọng đại mà chẳng nhờ những bộ phận cùng chi tiết nhỏ mọn.

Việc làm của các con trên Cơ-Quan Đạo hiện giờ cũng vậy. Một khi các Đấng Thiêng-Liêng đã vạch sẵn đường lối giao phó, các con hãy dùng sáng kiến cùng sự khôn ngoan của mình trong tập thể mà thi hành cho trôi chảy, trật-tự, cho hữu-hiệu, cho khoa học đỡ khỏi phí thì giờ của các con và của sanh linh.

Kỷ-nguyên này là kỷ-nguyên chót trong luật tuần hoàn Ngươn Hạ. Thời gian không còn cho phép các con diên-trì nữa “*Một tấc Quang-âm một tấc vàng*”.

Không nên nhứt thiết từng chi tiết một phải câu hỏi

Thiên-Liên, mà phải do óc sáng suốt của các con từ Thiên-Liên ban bố.

Cơ Đạo trải qua ngót bốn mươi Thu, các cơ cấu tổ-chức phần nhiều là hữu danh vô thực. Những con thiết tha vì đại cuộc phổ-truyền giáo-lý, hướng dẫn quần sanh, hằng than phiền rằng không có nhơn tài, thiếu người đúc độ ra lãnh trách vụ cầm cờ chạy hiệu, đứng mũi chịu sào cho Cơ-quan Đạo. Vì thế, cơ Đạo chưa hoàn thành đúng niên ngoạt dĩ định.

Mẹ tiếc vì chưa thấy ai là hiện thân của Võ-Vương, nghe lời lành liền cúi lạy, vì vậy mà chưa gặp được minh quân. Chưa thấy ai kiên tâm đứng đép ba lần, vì thế chưa gặp hàng lương tể. Chưa thấy ai phục thiện, hạ sĩ bất vạn bá Thân-Đồng, vì thế nên chưa gặp Thánh-Nhơn xuất thế độ đời...

Hỡi các con! Có phải các con đặt mình vào cửa Đạo, mong lập công bồi đức một kiếp này, chỉ một kiếp này thôi, để trở về hiệp nhứt cùng Thầy Mẹ chẳng?

Mẹ trả lời thế cho các con rằng “*Phải*”, rằng “*Đúng*”. Nhưng các con tự vấn cõi lòng coi có thực hành công đức để xứng với nguyện vọng ấy chưa, hay chỉ mới sử dụng những ngày giờ nhàn rỗi thừa thãi, cùng hơi rán một ít, vì một động lực thúc đẩy, vì một tự ái hoặc vì một háo danh, để chen mình làm những việc đạo nghĩa nhứt thời nào đó.

Các con ôi! Một kiếp người chỉ lối năm bảy mươi năm, khoảng thời gian này, những con người đó cố gắng giải trừ nghiệp cũ, đó là hàng giác ngộ, không gây nghiệp mới, nhưng vô tình hay hữu ý, nghiệp cũ đã chưa mòn nghiệp mới lại gây thêm.

Các con có muốn chỉ giữ bực tầm thường là hiền

nhân một kiếp này, để kiếp lai sanh hưởng muôn điều vinh hoa phú quý. Thoảng qua thì có con thích làm như vậy, nhưng biết kiếp lai sanh còn nhớ căn cội của mình mà tiếp tục sự nghiệp đạo đức ấy chăng?

Vậy thì đừng mong vọng điều đó, mà chỉ tận dụng mọi khả năng, mọi hoạt cảnh, dốc thực hành cho kỳ được một kiếp này mà thôi.

Các con hãy xem, rất đổi các Đấng Phật, Tiên, Thánh, Thần còn phải xuống trần bất luận ngày đêm, để lập công bồi đức thêm, hưởng hồ chi các con chỉ được công đức là bao. Vì vậy mà các con chớ nên tự mãn, hãy cố gắng thêm lên, hãy thắng mọi sở thích của thể xác và Chơn-Thần mới hành được nghĩa vụ trọng đại ấy.

Các con hãy tập làm những việc tầm thường để trở nên phi thường. Hãy thắng mọi sự lười biếng tập tục của dĩ vãng.

Ngày nay, các con đã được Thầy Mẹ cùng các Đấng Thiêng-Liêng vận chuyển, có người tài năng đức độ để rước lối đưa đường cho con hầu sớm hoàn thành nhiệm vụ trọng đại ấy. Các con chớ khinh thường mà lỡ mất cơ hội.

THI-BÀI

*Các con hãy xem vâng Nhựt Nguyệt,
Lẽ khuyết tròn ai biết nay mai,
Tấm thân trần cấu đọa đày,
Gian truân lắm lúc, mỏng dài bao phen.
Như châu-chấu bóng đèn lặn xả,
Đời điều tàn phúc họa biết đâu,
Điều-linh chấn động hoàn cầu,
Hỏi con tài đức đường đâu được không?*

Thời mặt kiếp trần hồng đã vầy,
Buổi Hạ Nguơn nhìn thấy càng hơn,
Con đường đạo đức mau chơn,
Ngàn năm một thuở chập-chờn sao nên.
Con muốn được tuổi tên hậu thế,
Con muốn châu Thầy Mẹ ngôi xưa,
Bao nhiêu chĩnh mằng rán chùa,
Trên đường công quả phụng thờ hăng say.
Cơn biển loạn trả vay, vay trả,
Sớm chiều trưa phúc họa liền tay,
Hỡi con! Con có rõ hay,
Hay còn trong giấc ngủ say mộng huỳnh.
Tiếng giục thúc chuông linh cảnh tỉnh,
Kêu con còn chưa định tâm trung,
Lẽ đâu bước thẳng bước dùn,
Rày đây mai đó ngại-ngùng cho con.
Nhìn vầng Trăng đang tròn lại khuyết,
Nước đang đầy ai biết rồi vơi,
Sống trong kinh cụ cõi đời,
Lấy chi bảo đảm giữa thời Hạ Nguơn.
Con hỡi con! Mau chơn bước nhật,
Con hỡi con! Dù dắt lẫn nhau,
Đừng vì việc nhỏ đổi màu,
Phải vì việc lớn Đạo Cao cứu đời.
Năm bảy mươi tấc hơi không hện,
Đôi ba năm cũng vẹn một đời,
Một hai tuần nhứt con ôi!
Biết đâu số kiếp một đời nhân sanh.

*Con đã có căn lành sớm giác,
Thiệt phúc ân bát-ngát biết bao,
Thương cho đám trẻ tiến sau,
Còn trong lẫn quần máu đào tuôn rơi.
Cũng là con Đất Trời gây dựng,
Cũng là con một Đấng Thiêng-Liêng,
Bởi chúng đứa dữ đứa hiền,
Căn nào nghiệp nấy triển-miên đến bồi.
Con đã hiểu Đạo rồi rón bước,
Đừng ngại điều xuôi ngược dò chơn,
Có duyên lóng hiểu giọng đờn,
Canh khuya Mẹ khải thiết hơn phù-trâm.*

THI

*Vô-Cực Từ-Tôn dạy các con,
Công phu, công quả rón lo tròn,
Tiên phạm tuy cách lòng không cách,
Xây dựng Đạo Trời cứu nước non.*

NGÂM

*Ban ơn con trẻ nhiệt tình,
Thế gian hành Đạo, Thiêng-Đình Mẹ lui.*

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ kêu gọi các con lo chống chèo thuyền Đại-Đạo. Dạy Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý, nhưng cũng là bài học chung cho các Hội-Thánh, Giáo-Hội, Ban Cai-Quản, Ban Trị-sự các Thánh-Thất, Thánh-tịnh Cơ-quan Đạo v. v.. Mẹ khuyên hãy xem tất cả như viên trong mọi tổ-chức, từ lớn chí nhỏ, cũng đều quan hệ tất cả, **nếu một con vít hay một con ốc nhỏ có hỏng thì cả bộ máy dầu to lớn hay tinh vi tới đâu cũng bị tê liệt.** Do đó tất cả đều quan trọng cho sự tiến triển của Cơ Đạo, đừng quan trọng quá, cũng đừng khinh thường một ai.

Mẹ khuyên hãy hạ mình chịu người lấy gương của Võ-Vương tức là Vua Hạ-Vũ được Vua Thuấn truyền ngôi, là người đức hạnh nổi tiếng, nghe lời lành của hiền triết liền cúi lạy vâng theo. Gương dùng dèp ba lần là nói đến Trương-Lương, hạ mình dùng dèp cho Huỳnh-Thạch-Công mới được trao bộ binh-pháp, Gương hạ-sĩ bất vận báii thân Thần-Đổng là Mẹ muốn nhắc đến đức Khổng-Tử một bậc Thánh mà còn chịu hạ mình trước đứa trẻ Hạng-Thác để vấn về lý Đạo.

Đức Mẹ cho biết Kỷ-Nguyên này là **Kỷ-nguyên chót của thời Hạ-Nguơn**, không còn thời gian để ta diên trì mà phải xem một tấc quang âm là một tấc vàng, hãy cố gắng, hãy thắng mọi sở thích của thể xác và Chơn-Thần, để thi hành nhiệm vụ của mình. Chính các Đấng Phật Tiên Thánh Thần còn phải xuống trần bất luận ngày đêm để độ thể hưởng hồ vì chúng ta công đức không đặng là bao, Mẹ dạy phải tập làm những việc tầm thường để trở nên phi thường.

05. ĐỨC MẸ TIÊN TRI TẠI BIỂN SẮP TỚI...

THIÊN-LÝ-ĐÀN, Chí-Hòa, Tuất thời Rằm tháng 4 Ất-Tỵ (15/5/65)

ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ LINH HỒN CÁC CON.

THI

*Vô ý các con vương lỗi hoài,
Cực lòng chẳng những kiếp trần ai,
Từ tâm lập đức bòn công để,
Tôn tử khỏi phiền buổi hậu lai.*

Giờ nay Mẹ đến để nhắc nhở các con, nhứt là nữ phái, hãy chú tâm vào bước đường tu công lập đức của mình. Mẹ miễn lễ, các con an tọa.

Con ôi! Một kiếp phù sanh tuy ước hẹn ba vạn sáu ngàn ngày, nhưng trăm năm nào có mấy ai hưởng đặng. Thiếu quang giục thúc, bóng Quang âm đưa đẩy, lại qua, bao gió tạt nắng tấp mưa sa, tấm nhục thể cần cỗi yếu già, mà lòng ham sống chưa hay nắm mỡ gấn bên cạnh. Ai ai cũng lo trau chuốt tung tiu gìn giữ mảnh hình hài cho sung-sướng, mà lại quên gìn giữ chơn tánh với bốn căn. Gặp lúc loạn ly, thế thời tai biến, lo chạy đó, chạy đây để tìm đường an-ổn cho chính bản thân mình và cho toàn gia quyến, nhưng nào hay duyên nghiệp đưa đẩy về đâu, có biết đặng mỗi người trong gia quyến đó đồng căn đồng kiếp, đồng phúc đồng duyên, hay là phải nghiệp ai nấy gánh:

*Trong cảnh tang thương sắp đến, tài cán cũng khoanh tay.
Để nhìn luật trả vay cùng nghiệp duyên vay trả.
Dẫu bôn ba hối hã, cũng khó tránh được lưới Trời,*

Luật công bình bao quát khơi khơi,
Cân công lý để mảy tay phạm chen sửa đổi.
 Mãi bảo vệ tấn tuồng giả dối,
 Từ giả nầy liên tục những giả kia,
 Tham, Sân, Si tạo mãi què cũ khó mong về,
 Hỉ, Lạc, Ái, Ố, cứ quanh quẩn chốn sông mê đành lặn hụp.
 Vun Trời đã úp, tài giỏi khó thoát ra,
 Tuy rộng quát bao la nhưng một mây hào không sơ lọt.
 Khi biết được đâu là giả, đâu là thật,
 Thì sự còn sự mất chẳng màng chi.
 Chỉ e cho Chơn tánh bị loạn ly,
 Lòng hoảng hốt chẳng biết đường ngay cùng khúc khuỷu.
 Mảng tham vọng giả trần càng bận bịu,
 Kiếp luân hồi lên xuống, xuống lên,
 Quanh quẩn, quẩn quanh như miệng chậu kiến bò,
 Không lối thoát để gặp ò Tọa-Hóa.
 Lo là lo tâm hồn sa đọa,
 Lo là lo vấp ngã bởi lợi danh,
 Sợ e cho mất hẳn tính lành,
 Quên căn cội để thân hành về chốn cũ.
 Cát tiếng kêu nữ nhi con còn mê ngủ.
 Giác Mộng Huỳnh sớm thức tỉnh hồi tâm.
 Nghe chuông linh khi bỗng lúc trầm,
 Đờn Mẹ khải tri âm mà ghi dạ.
 Đường công quả khá tua hối hả,
 Cùng chị em giục già mau lên,
 Kìa nạn tai tới tấp kề bên,
 Sao còn ở bấp bênh dùn thẳng,
 Rủi con trẻ quên lời Mẹ dặn,
 Nghiệp oan khiên mãi tạo tơ vương,

*Dẫu lòng Mẹ đây từ ái xót thương,
Nhưng con thiếu đức làm sao cứu rỗi.
Do con trẻ sớm toan tự hối,
Tự cứu mình chớ ý lại Trời cao,
Từ dưới trên Bắc-Đẩu Nam-Tào,
Gìn công luật khôn hề sửa chữa...*

... Mẹ ban ơn lành các con, Mẹ hồi Diêu-Điện.

► **TOÁT-YÊU:** Đức Mẹ dạy; Đời người không mấy ai sống được trăm tuổi, thiếu quang nhật thức, thắm thoát thấy tóc bạc răng long, thể xác yếu già cằn cõi, chỉ lo ham sống mà quên nắm mồ nằm bên cạnh. **Ai cũng lo trau chuốt từng tiu gìn giữ mảnh hình hài cho sung sướng mà lại quên gìn giữ chơn tánh với bốn căn.** Không nghĩ đến cảnh tang thương sắp đến. Như vậy đức Mẹ đã tiên tri từ 10 năm trước, đến năm 75 chiến cuộc xảy ra khốc liệt làm cho tài sản, sự nghiệp tiêu tan, gia đình tử thương hoặc ly tán khắp nơi thật thảm thương như chúng ta đã chứng kiến (luật vay trả nhân tiên...) Rồi Mẹ cất tiếng kêu gọi các con còn mê ngủ trong giấc mộng huỳnh;

*Kìa nạn tai tới tấp kê bên,
Sao còn ở bấp bênh dùn thẳng?*

để hối hả, giục giả nhau mau lên lập công quả hành đạo giúp đời, chớ đùng:

*Mãi bảo vệ tấn tướng giả dối,
Từ giả nảy liên tục những giả kia...*

Đức Mẹ lưu ý, dẫu cho Mẹ có từ-ái xót thương các con thiếu đức làm sao cứu rỗi. Phải tự cứu mình chớ ý lại Trời cao luật công-bình Thiên-Điều không tư vị.

06. THIÊNG-LIÊNG VẤN HỘ-TRỢ*THIÊN-LÝ-ĐÀN, Chí-Hòa, Tuất thời 20 tháng 5 Ất-Tỵ (19/6/65)*

IÊU-TRÌ KIM-MÃU, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Canh trường giáng bút dạy con thơ,
 Trong buổi loạn ly chớ hấn hờ,
 Một bước sai lầm, muôn kiếp đọa,
 Bền lòng với Đạo rõ nguồn cơ.*

Hôm nay Mẹ đến với các con. Mẹ miễn lễ, các con an tọa. Vì Mẹ thấy các con đã hết tâm hành đạo mà lắm lúc phải chịu thử thách gian lao, từ trò đời biến chuyển, từ tật bệnh biến sanh, từ luận thuyết bất bình, chẳng những như vậy, lại còn nội khảo ngoại hành, làm cho các con cơ hồ muốn sa chơn lạc bước, đổi ý, dời tâm, nên Mẹ đến dạy các con cần phải ý-thức trong việc hành đạo.

Các con hằng phiền trách ở Thiêng-Liêng về sự nguyện cầu không được thỏa nguyện. Con ôi! Con đâu biết rằng bao nhiêu huyền lực được Thiêng-Liêng đem đến thế gian để cứu rỗi các con toàn cả trở về đường siêu, tránh nẻo đọa, thì Mẹ đâu tiếc gì những sự ủng hộ các con đã có công với Đạo, với nhơn sanh, nhưng không được ở lời nói Thiêng-Liêng, kỳ thật Thiêng-Liêng đã nhiều hộ-trợ khi các con lâm vào cảnh nguy cơ thành tâm khẩn đảo.

Đây Mẹ dạy các con có sứ mạng trong Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý, dầu nam hay nữ, cần đem hết sức mình phục vụ cho trách nhiệm, đừng sơ sót, vì thời giờ

qua không còn trở lại, nhứt là nữ phái vẫn không được điểm nào tiến bộ trên bước đường hợp tác liên giao. Các con rán lên, sẽ có Thần linh hộ trợ...

Mẹ ban ơn lành tất cả các con. Mẹ hồi cung.

► **TOÁT-YẾU:** Lưu-ý lời Mẹ dạy: Các con hằng phiến trách ở Thiêng-Liêng về sự nguyện cầu không được thỏa nguyện... kỳ thật Thiêng-Liêng đã nhiều hỗ trợ khi các con lâm vào cảnh nguy cơ thành tâm khẩn đảo.

07. KHÔNG VÌ ĐẠO ĐANG CHIA RẼ, MÀ KHÔNG HOẰNG HÓA NĂM CHÂU

VẠN-QUỐC-TỰ, Sài Gòn Tuất thời Rằm tháng 6 Ất-Tỵ (13/7/65)

THI

*Muôn nhành Sen trắng kết xe Loan,
Đỡ gót tìm con chốn khổ nàn;
Giữa lúc biển thiên người khóc hại,
Trong cơn hỗn loạn vật điều tàn.
Cứu đời cây Đạo gây nhân trí,
Lập Đạo nhờ đời trái mật gan,
Con hỡi! Gái trai đồng nhiệm vụ,
Làm sao cỡi tục hóa Thiên-Đàng.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ LINH HỒN CÁC CON. MỪNG CÁC CON. GIỜ NẦY MẸ ĐẾN TRẦN GIAN TRONG cảnh mưa dầm gió lạnh, để nhận tâm nhiệt thành của các con sưởi lòng Mẹ được phần an ủi.

Hỡi các con! Vạn vật trong thế gian đều là do nơi đúc háo sanh Tạo-Hóa. Mẹ là Mẹ chung tất cả, không phải riêng một nơi nào, một giống dân tộc nào hay một nước nào, nhưng luật thiên nhiên, Tam Nguơn vận chuyển, đến thời kỳ phải dùng Tiểu quốc để khai hội Niết-Bàn, nên mượn Việt Nam ban truyền Chánh-Đạo. Mẹ miễn lễ, các con an tọa.

Đạo là một con đường sâu rộng của Càn-khôn Vũ-trụ, của vạn vật sanh linh, chẳng riêng một ngôi thứ nào, nhưng phải tùy thời đặt danh từ để lập Đạo, là lẽ dĩ nhiên.

Các con! Mẹ nói trên đây là muốn cho các con hiểu từ chỗ rộng đến chỗ hẹp, từ chỗ lớn đến chỗ nhỏ, từ thế giới đến một quốc gia, từ nhân loại đến một dân tộc, thì Tôn-Giáo Việt Nam cũng như các Tôn Giáo đã qua trong hai thời kỳ, cũng xây thành một đại môn Thiên Đường, hầu rước các con về nơi Thượng Giới, trở lại khối Linh-Quang để từ từ buông ra, lập đời Thượng-cổ Thánh-đức.

Trong thời kỳ thứ ba, các con vạn hạnh nói riêng, dân-tộc Việt-Nam nói chung, đã ra lãnh sứ mạng thế Thiên hành hóa, đem hạnh phúc đến cho nhơn loại, cứu cánh tiêu diệt trong kỳ Nguơn Hạ.

Tuy hiện tình của Đạo đang hồi chia rẽ, nhưng không phải vì lẽ ấy mà cơ Đạo không hoằng hóa Năm Châu để đi đến mục đích là “*Vạn thù qui nhất bản*”.

Các con đừng vội bi quan mà sinh lòng trở biếng hãy xem kìa mọi vật đổi thay, thế sự đang hồi trầm trọng, càng ngày càng diễn ra tấn tuồng tận diệt, thì các con phải tự lo bốn phận cũng như trách nhiệm người tu và trách nhiệm một nhân sinh nơi cõi thế.

Thời buổi này, các con còn được ân-huệ của Thượng-Đế riêng dành, đến **một ngày kia mòn gót sắt chưa tìm ra lời Thánh-giáo**. Các con phải học để tự lập cho mình, cũng như cơ Đạo hiện giờ, Thiêng-Liêng phải vận dụng nhân tài, trí thức lèo lái thuyền từ điều động bộ máy Giáo-lý cho toàn Đạo được sống lên tinh-thần tự lập trên đường lối Chánh Đạo. Đó là qui nguyên.

THI

*Mẹ khuyên các trẻ rán bình tâm,
Giữa lúc Thu sang cảnh trọng trầm,*

*Ngọn đuốc Thiên quang soi tỏ rõ,
Đừng theo ý tục bước sai lầm.*

BÀI

*Ban ơn chung các con hiền,
Trở về tu niệm cho riêng phận mình.
Dặn lòng nhớ đến chúng sinh,
Nhớ nơi nguồn cội Chơn-Linh thượng từng.
Từ lâu lạc lối hồng trần,
Biết bao khổ cực chưa phân nẻo về.
Hư-vô ân điển tư bề,
Bố ban nhân loại không hề riêng tư,
Rồng Tiên vì tánh thiện từ,
Thời kỳ Mạt Pháp lãnh dư đồ Trời.
Nhớ rằng chẳng phải một nơi,
Lòng Trời hay Mẹ không rời chúng sanh.
Con ôi! Vừa học vừa hành,
Tài chưa mấy chút, dễ khinh lỗi lầm.
Thương con Mẹ giáng canh thâm,
Thì giờ có ít, cần chăm lo lường.
Giả từ con cõi trần dương,
Thiên Cung Mẹ ngự lo lường độ con...*

Các con an lòng suy nghĩ lời Mẹ dạy để thi hành cho tròn bổn phận. Mẹ không vì thương con mà vạch rõ Thiên-cơ, cùng Giáo-Tông không vì thương con mà quên luật Đạo. Con nhớ nghe, Mẹ ban ơn lành các con, Mẹ hồi cung.

► **TOÁT-YẾU:** Lưu ý đoạn Mẹ dạy: Mẹ là Mẹ chung tất cả, không phải riêng một nơi nào, một giống dân-tộc hay một nước nào,

nhưng luật định Tam-Nguơn vận chuyển, **đến thời kỳ phải dùng Tiểu quốc để khai hội Niết-Bàn, nên mượn Việt-Nam ban truyền Chánh-Đạo.** Trong thời kỳ thứ ba, dân tộc Việt Nam nói chung đã ra lãnh sứ mạng thế Thiên hành hóa đem hạnh phúc đến cho nhơn loại, cứu cảnh tiêu diệt trong kỷ Nguơn Hạ. Tuy hiện tình đang hồi chia rẽ, **nhưng không phải vì lẽ ấy mà Cơ Đạo không hoằng hóa năm châu để đi đến mục đích là Vạn thù qui nhứt bôn.**

Và điều hết sức quang trọng là Mẹ lưu ý... **đến một ngày kia mòn gót sắt chưa tìm ra lời Thánh-giáo.** Các con hãy học và tự lập cho mình...

Sau chót Mẹ căn dặn phải suy nghĩ kỹ lời Mẹ đã dạy mà thi hành cho tròn bổn phận. **Lưu ý Mẹ không vì thương con mà vạch rõ Thiên-cơ, cũng như Giáo-Tông không vì thương con mà quên luật Đạo.** Con nhớ nghe! Thật là lời của một Từ-mẫu thương con cái vô cùng! Dạy không sót điều gì cả!

08. HUẤN-TỪ ĐỨC MẸ TRUNG-THU: PHẢI CẦN TU HỌC VÀ THỰC-HÀNH CHƠN-LÝ

VẠN-Quốc-Tự, Sài-gòn, Ngọ thời Rằm tháng 8 Ất-Tỵ (10/9/65)

HỒ-CỰC TỪ-TÔN DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Trời Thu dìu-dìu ánh Thiên-quang,
Kim-Mẫu Từ-Tôn đến thế gian,
Muôn trượng điển lành rơi bút ngọc,
Một tòa chiêm ngưỡng chứng lòng vàng.
Đuốc thần cây trẻ soi chơn lý,
Đèn huệ nhờ con rọi Niết-Bàn,
Cá vượt long môn rồi có thuở,
Hóa rồng vùng vẫy cõi Nam Bang.*

Nhân tiết Trung-Thu, Mẹ đến trần gian để chứng lễ tâm thành hiến dâng của các con và ban hồng ân cho toàn cả các con trong thế giới đều được thấm nhuần tình thương Vô-Cực để dìu dẫn cơn dục vọng, hầu sống chung một bầu nhưn loại đạo đức.

Con ôi! Nhìn thấy vạn linh sanh chúng, lòng Từ Mẫu rất đỗi lệ xót thương. Nhìn nền Đại-Đạo đang xây đắp cõi thế gian lại càng bi-ai thống thiết.

Hỡi các con! Tình Vô-Cực vô biên, Mẹ ước mong sao lòng các con cũng phải chí thành vô hạn, mới có thể thấy được lý nhiệm mầu siêu việt và hoạch định một tương lai đạo-đức cứu cánh toàn linh.

Con ôi! Nơi thế gian này, bao nhiêu thủy tú sơn kỳ,

địa linh, là Mẹ dành để làm nơi đào luyện các con trong cơ tiến hóa. Các con sẽ thọ hưởng thanh tú để tâm linh được nhẹ nhàng trực giác Nguyên Nhân, mà sống chung một bầu Trời an định, một thế giới hòa bình. Nếu các con xem đó và dụng đó như một miếng mồi ngon để nhử hàng xa mã, thì thế gian này sẽ biến thành những cánh rừng già, mà các con lại xâu xé lẫn nhau.

Ví như các ngôi Thánh-Đường được xây dựng lên để thể hiện lòng chiêm ngưỡng tối cao của các con, và làm nơi hội đồng biểu dương chánh pháp, thì các con phải cần tu học cho hoàn toàn đạo-đức.

Các con sanh vào thời kỳ biến thiên hỗn loạn, nên Đại-Đạo mới trùng hưng chánh pháp ổn định thế gian. Các con phải xác nhận mục đích và tôn chỉ để đặt mình vào cương vị lãnh đạo giáo đồ, **phải chánh tín để đem chánh tín cho mọi người, phải thực hành chơn-lý để mọi người đều đến với chơn lý.** Các con còn mang một thân hình huyết nhục, còn sống trong cõi tạm hồng trần đang tu luyện chớ chưa đạt đến cơ siêu mẫu của Tạo-Hóa. Nếu như các con hiếu kỳ, tự xem mình là một Bác-học để thí nghiệm Tôn-giáo, thì các ngôi Thánh-Đường sẽ biến thành những nơi đấu phép mầu, giành đạo-hữu, sanh chúng phải đại nguy. Chừng ấy dầu có đền đài, am tự nguy nga đồ sộ chẳng nữa, đối với Thiêng-Liêng đạo đức đều vô nghĩa cả.

THI

*Thành Đạo do con trọn chí thành,
Ngăn ngừa tư dục ở tâm sanh,
Bụi trần chớ để mờ chơn tánh,
Ngôi vị Tiên cung Mẹ sẵn dành.*

BÀI

Mẹ sẵn dành hồng ân cho trẻ,
Chẳng riêng mình nặng nhẹ chung lo,
Thế đồ muôn dặm quanh co,
Kề vai gánh Đạo, gánh cho vững vàng.
Thu sang rồi, Thu sang đây nữa,
Thu sang Thu lần lựa Thu sang,
Bên mình nhật thức Thiều quang,
Con ôi! Lòng Mẹ chứa chan cảm hoài.
Con giữa chốn trần ai lẫn-lóc,
Mẹ Thiên-cung lụy ngọc rơi rời,
Đành rằng khai Đạo cứu đời,
Đạo cho nên Đạo thì Đời mới yên.
Đạo muốn yên mỗi giếng năm giũ,
Giữ mỗi giếng căn cứ tu thân,
Con tu trước có mấy phần,
Trí tri cách vật chánh tâm ý thành.
Thành ý vốn không sanh tà niệm,
Tà niệm không là điểm chánh tâm,
Chánh tâm không tưởng sai lầm,
Mới tưởng chánh Đạo cao thâm ý Trời.
Học Đạo phải do nơi chơn lý,
Tu hành chánh kỹ hóa nhân,
Đạo mâu vô thượng thậm thâm,
Lý mầu siêu việt, tinh thần Phật Tiên.

Con ôi! Hiện tình cơ Đạo còn đang phân phân bất nhứt, mà các con chưa thẳng được mị quyền. Vì thế mà Mẹ rất thương các con phải nữ, chúng nó có một tâm

hồn yếu ớt và một hình vóc liễu bồ. Lúc thiếu thời thì ít giác ngộ tu thân, đến lúc mỗi gánh oằn vai lại tìm về với Mẹ. Có đứa sớm phát tâm mộ Đạo, chẳng thích việc hồng trần, tránh xa đời khổ lụy, rất đáng ngợi khen.

Mẹ thương là thương các con trong thời biến chuyển, tiếc là tiếc các con thiếu dạ can trường, nên trong việc tu học lại lười biếng, chỉ quen tánh vui đầu chúc đó, còn đứa giỏi giảo siêng năng, vừa vượt bực lại tự kiêu tự ái. Nhưng bịnh sanh thì tinh thần phải mờ ám, **thần quyền mới thừa cơ chế ngự, mưu chước sắp bày, chỉ trích, tặng phong, nhóm nầy, nhóm nọ**. Dầu chưa đến nỗi hờn giận rẽ chia, nhưng mỗi đứa đều tách một lối riêng, phải hay không vẫn tưởng mình là cao siêu bí pháp. Nhưng con ôi! Đâu ngờ kẻ trộm thừa đêm tối mới trộm đồ vật, quỷ ma cũng thừa lúc người đang tham mê dục vọng mới vẽ trò tà mị.

Mẹ đã dạy các con nhiều lần: Trời đất không riêng, đạo-lý có một. **Đã là một thì không riêng, mà tư riêng là không còn một của đạo-lý nữa**. Con hãy học đức từ-bi của Phật, bác-ái của Tiên, công-bình của Thánh, cùng hợp ý chung tâm để tìm lẽ Đạo, thì tất nhiên điều sai lạc sẽ được phô bày tỏ rõ. Con sẽ được niềm bảo vệ của các đồng Đạo và khi nhơn dục tịnh tận, Thiên-lý sẽ lưu hành. Đó là chơn-lý của công bình, công quả và công phu vậy.

THI

*Đạo lý chỉ cần lẽ thiệt thôi,
Đừng mơ ảo ảnh chốn xa xôi,
Trong con sẵn có cơ phàm Thánh,
Lặng lẽ lòng con rõ máy Trời.*

NGÂM

*Mừng con trong tiết Trung-Thu,
Lời vàng Mẹ để con tua học hành,
Điện tiên từ giả con thơ,
Diêu-Cung Mẹ ngự trông chờ các con.*

► **TOÁT-YẾU:** Nhân tiết Trung-Thu tháng Tám hàng năm ngày Rằm là ngày vía của đức Mẹ, từ Tòa Thánh đến các Thánh Thất, Thánh Tịnh của Đạo Cao Đài đều thiết lễ trọng thể **Hội Yến Bàn Đào** để tưởng niệm đức Từ Mẫu giúp Thầy mở Đạo cứu rỗi con cái trong Tam-Kỳ Phổ-Độ. Mẹ ước mong con cái phải **chí thành vô hạn** mới có thể thấu triệt ý nhiệm mầu của Đạo và hoạch định một cứu cánh tương lai đạo-đức cho toàn linh. Các con **phải cần tu học cho hoàn toàn đạo-đức, phải thực hành chơn lý để mọi người đều đến với chơn lý.** Đừng lợi dụng Thánh-đường, Tôn-giáo để làm nơi đấu phép giành giật đạo-hữu, làm cho sanh chúng đại nguy, thì **dấu cho đến đài Am-tự nguy nga đồ-sộ chẳng nữa, đối với Thiêng-Liêng đều vô nghĩa cả.** Chúng ta nên tâm niệm bài thi của Mẹ ban cho để hành đạo không lỗi lầm:

THI

*Thành Đạo do con trọn chí thành,
Ngăn ngừa tư dục ở tâm sanh,
Bụi trần chớ để mờ chơn tánh,
Ngôi vị Tiên-Cung Mẹ sẵn dành.*

Mẹ lại còn thương tiếc con cái của Mẹ **thiếu dạ can trường,** nên việc tu học lười biếng, chỉ quen tánh vui đầu chúc đó, còn **đứa giỏi giảo siêng năng lại tự kiêu, tự ái,** nên thần quyền thừa cơ hội bày mưu chước để gây chia nhóm nầy, nhóm nọ chỉ trích nhau. Con hãy học đức từ-bi của Phật, Bác-ái của Tiên, Công-bình của Thánh, cùng hợp ý chung tâm để tìm lẽ Đạo và khi nhơn dục tịnh tận, thì Thiên lý sẽ lưu hành.

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN I